

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1451/11

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' דנציגר

העותרים: 1. בלדינגר דורון
2. ד"ר חיים סדובסקי

נגד

המשיב: היועץ המשפטי לממשלה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: עו"ד ורד כהן ; עו"ד רענן בר-און

בשם המשיב: עו"ד הילה גורני

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

1. ביום 6.12.06 נרצחה הנערה תאיר ראדה (להלן: המנוחה). בחלוף ארבע שנים הרשיע בית-המשפט המחוזי בנצרת את רומן זדורוב ברצח (פ"ח (נצרת) 502/07 מדינת ישראל נ' זדורוב (14.9.10)). ערעור שהגיש זדורוב עודנו תלוי ועומד. העותרים, המציגים עצמם כמי ש"הקדישו שנים מחייהם בחקירת הירצחה של [המנוחה]", עותרים כי נורה למשיב להוסיף ולחקור בפרשה, שכן הם סבורים כי בידיהם שלל ראיות המלמדות על כיווני חקירה שלא מוצו. **העותרים מדגישים כי אין בכוונתם לנסות לערער על הראיות שעמדו בבסיס הרשעתו של זדורוב, אלא להראות שממצאיהם מלמדים על מעורבות של אחרים ברצח.** זאת הם עושים בדרך של ניתוח ממצאים מתיק החקירה, והצגת פרטים חדשים שאספו בעצמם או שנאספו על ידי עיתונאים שסיקרו את הפרשה. **בין היתר, כוללת העתירה ניתוחים שונים בעניין טביעות נעל שנמצאו על בגדי המנוחה ובזירת הרצח; תמלילי שיחות עם אנשים שנקשרו בפרשה; טענות לגבי**

סתירות בפרטים שמסרו עדים שונים בחקירתם; הצבעה על ממצאים פורנזיים מזירת הרצח שלטעם העותרים לא נחקרו לעומקם, וכהנה פרטים רבים ונוספים.

2. המשיב סבור כי יש לדחות את העתירה, הואיל והיא מבקשת להשיג, הלכה למעשה, על ממצאים שנקבעו בהליך הפלילי בעניינו של זדורוב. לגישת המשיב, הניסיון להצביע על חשודים ותרחישים נוספים בקשר לרצח, משמיע את הדיבור כי אין יסוד להרשעתו של זדורוב. זאת ועוד, המשיב מוסיף כי לא נתגלתה בעתירה עילה להתערבות בשיקול דעתו, וממילא לעותרים אין כל אינטרס לגיטימי בנושא העתירה.

3. בית-משפט זה התבקש בעבר להתערב במהלך חקירת הרצח. גם הוריה של המנוחה פנו, לאחר סיום החקירה, בעתירה בה העלו טענות רבות אשר הצדיקו לטעמם פעולות חקירה נוספות. ברם, עתירתם של הורי המנוחה נדחתה על הסף, שכן לא נמצאה הצדקה להתערב בשיקול דעתן של רשויות התביעה, וכך נקבע:

“לא מצאנו כי במקרה דנן יש בידי העותרים להצביע על פגם מהותי או על חריגה ביתר ממתחם שיקול הדעת המסור לרשויות התביעה, המקימים עילה להתערבותנו בהחלטותיהן. אדרבא, מתגובתו המקיפה והממצה של המשיב עולה כי הסוגיות שעלו בעתירה לא נעלמו מעיניהן ואף זכו להתייחסות ולמענה כנדרש. כך או כך ראוי הוא שסוגיות אלה, ככל שיש בהן להשפיע על בירור האמת בפרשה זו, תתלבנה ותתבררנה בד' אמותיו של ההליך הפלילי התלוי ועומד בבית-המשפט המחוזי בנצרת” (בג”ץ 3041/07 ראדה נ’ פרקליט המדינה, (לא פורסם, 17.5.07) הנשיאה ד’ בייניש והשופטים א’ חיות וע’ פוגלמן).

4. עניינה של העתירה הנוכחית אינו שונה, ועל כן דינה להידחות על הסף. העותרים לא הצביעו על אינטרס אישי שלהם בעתירה, מלבד רצונם המבורך כשלעצמו לסייע בחקר האמת, ולכן לא קמה להם זכות להביאה בפנינו. הבדל רב נמצא בין חירותם של העותרים להציג את ממצאיהם בפני הציבור, להעמידם לשימוש הנאשם בהגנתו ולהביאם לידיעת רשויות התביעה, לבין ההליך הנוכחי בו הם מבקשים לכפות את עמדתם האישית על מי שסמכות החקירה מסורה לידיהם. אחרים – ובפרט המורשע ברצח – שנושא העתירה נוגע במישירן לעניינם, בחרו שלא להביא את טענותיהם בעתירה, וכבר נקבע כי “אף שדיני המעמד בבית-המשפט הגבוה לצדק הוגמשו במהלך השנים במידה ניכרת, שריר וקיים הכלל הקובע כי משנמצא אדם נפגע שנמנע מלהגיש עתירה בעניינו שלו, לא יבוא במקומו עותר ציבורי” (בג”ץ 428/08 גוטמן נ’ מדינת

ישראל, בפסקה 5 (טרם פורסם, 23.1.08); 962/07 לירן נ' היועץ המשפטי לממשלה, בפסקה 14 (לא פורסם (01.04.07)).

5. למעלה מכך, כאמור, הטעמים שהובילו לדחיית עתירתם של הורי המנוחה יפים גם לענייננו. כעולה מעמדת המשיב בעתירה הנוכחית ובקודמת, לא ניתן לומר כי החקירה באשר לרצח המנוחה לא הייתה ממצה, או כי עניין לנו במקרה חריג ונדיר של חוסר סבירות קיצוני, שיחייב התערבות בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת. הראייה לכך היא שבית-המשפט המחוזי שבחן את ממצאי החקירה לעומקם, מצא כי הוכח, ובמידה הנדרשת בפלילים, שמבצע הרצח אותר. **מכל מקום, בית-משפט זה בשבתו כבית-המשפט הגבוה לצדק לא ישים עצמו בנעליהן של ערכאות אחרות, באופן שימשש אמצעי עקיף להתערבות בהליך הפלילי או ניסיון להשפיע עליו.**

נוכח האמור, העתירה נדחית על הסף. העותרים יישאו בהוצאות המשיב בסכום של 5,000 ש"ח.

ניתן היום, כ' באייר התשע"א (24.05.2011).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט